

det. Saaledes skjønner jeg ikke rettere, end at den rette Mening af Forfattetelsen i Dag maa være Optagelsen af en Kamppolitisk paany. Selv om der nu ikke lenger hjempes for eller imod Provisoriernes Ophav, men kun om dette eller hint — man kan jo ogsaa kæmpe mod et grundlovstro Ministerium — saa forudsætter jeg dog, at de Herrer ville optage denne Kamp, men mon det da ikke vil have sin Banfælgelighed for Demokratiet, under en saadan Gjenoptagelse af Kampen, her at have dekretet det parlamentariske Princip for dødt og jaagt: Vi forlange ikke, at Ministeriet skal gaa. (V. Holm: Nei!). Det ærede Medlem fra Ribe tror det ikke; det kommer an paa, hvor vidt Vælgernes ere komne ned under de senere Tidens Forhandlinger; det skulle vi som sagt faae at se, hvad der saa vinder Seir; det bliver i alt Fald ikke for eller imod det provisoriske Ministerium, det bliver i det Højeste for eller imod nogle provisoriske Udenværter, men det vedkommer for saa vidt mindre mig; det er de Herrer, der føre an. Jeg hører imidlertid, og jeg har ogsaa hørt yttre her i Salen under mit Foredrag, at Ministeriet behøver ikke at komme dermed strax; ja, ganske vist. Det er jo sagt her, at Situationen i dette Dødsblik var overraskende for Ministeriet og for saa vidt ogsaa overraskende for Oppositionen, som man ikke antog, at Ministeriet i Nar vilde have gjort det, som de have indladt til andre Tider; af denne dobbelte Overraskelse kan maaske følge en dobbelt Forstaaelse om, at det nye Provisorium skal hvile, ikke skal præsenteres. Man skal vide, at det eksisterer, men Børlen skal ikke forevises. Jeg siger: Denne Omgaaen af dette soleklare grundlovsbryderiske Mellemværende mellem Ministeriet og Folkethinget, enten det saa sker ved sælles Afgørelse, ved Tryk eller Bladernes Udtalelser, eller paa anden Maade, forekommer mig at være overmaade lidet heldig, og jeg forstaar ikke, naar det skal være Følgen af en kort Udsættelse, hvad Alvor der da er i Afstemningen i Dag. Derfor stemmer jeg for Forfattetelsen af dette Instrument, i den Forventning, at Ministeriet vil være konsekvent, fremlægge sin eventuelle 5te provisoriske Lov strax til Forhandling, og at vi atter kan vise vor Stilling til det og saaledes komme til at klargjøre vor sande Anskuelse for Folket, ei blot om enkelte Provisorier, men om dette Ministerium.

E. Pedersen: Det lod til i Gaar paa den høitærede Conjeilspræsident, at den Modtagelse, dette Lovforslag havde faaet her i Salen, havde overrasket ham;

han havde ikke ventet, at Forslaget vilde blive forfattet, hvorved Rigsdagens Arbejde jo vil blive udsat. Dersom den høitærede Minister ikke ønsker at faae Rigsdagen sluttet, har han efter min Mening strax et meget nemt Middel til at undgaa det, og det er at tage sit Forslag tilbage. Saa snart den høitærede Minister vil tage sit Forslag tilbage, saa er hele Sagen færdig, og saa ere vi efter min Formening over det Gæle. Nu kan der jo vel siges, at En eller Anden kan optage Forslaget, saa at det kan komme til Afstemning, men denne Afstemning vil ikke faae den Betydning, som den vil faae, naar Forslaget foreligger fra Ministeren, idet den høitærede Minister jo har udtalt, at det er hans Mening, at Afstemningen ikke faar den Retsbetydning, naar Forslaget foreligger som privat. Derfor, selv om Nogen optager Forslaet, og det bliver forfattet, har det dog ikke den Betydning, at det vil medføre Rigsdagens Udsættelse. Det er den allernærmeste Maade at ordne Sagen paa, at Ministeren tager sit Forslag tilbage; saa er den Historie ude.

Holstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Høgsbro): Dertil kræves Thingets Samtykke, men jeg forudsætter, at det vil blive givet. (Ophold.) Det ærede Medlem har Ordet.

Holstein-Ledreborg: Jeg vil først svare det ærede Medlem fra Horsens (Bajer), som i Gaar spurgte mig om Grunden til, at vi i Nar foreslaa at afsjøre Spørgsmaalet om Provisorierets fortsatte Bestaaen ved en simpel Røgtelse af Overgangen til 2den Behandling, medens vi i Hjør havde endt Sagen med en Dagsorden. Jeg skal ophvise det ærede Medlem om, at Grunden til, at man fandt en Dagsorden nødvendig i Hjør, var den, at Sagen afgjordes gjennem Indbringelsen ved privat Initiativ. For at høre enhver Tvivl om, at der tilfældes og opnaedes en retsdydig Forfattetelse af den provisoriske Lov og derigjennem af den formentlige Retsgrund, som Regjeringen har slabt sig, ansaa man det nødvendigt at udtrykke det gjennem en Dagsorden. Det er ikke nødvendigt, hvor alle Parter ere enige om, at en simpel Forfattetelse er tilstrækkelig. Jeg nævner blot det, da det ærede Medlem fra Horsens udtrykkelig spurgte mig om det ogsaa. Han havde desuden et særligt Motiv til at stemme mod den provisoriske Lov i Nar. Jeg haa-